

HYLDEMOER.

Eventyr-Sangspil i 1 Akt af H. C. Andersen.

(1851. Kasino.)

Andantino.

Peter.

I.

V.1. Det gam-le Træ, o lad det staa, ind-til det dør af Æl-de; saa

man-ge Ting det husker paa, hvad kan det ik-ke mel-del vi

det saa fuldt med Blomster saa, de fri-ske Gre-ne hæl-de; det

gam-le Træ, o lad det staa, det maa I ik-ke fæl-de!

V.2.

Nu vil jeg da paa Vandring gaae,
 Men det kan jeg fornemme,
 Man reiser ud for hjem at naae,
 Thi bedst er det dog hjemme.
 Naar Træet her har Blomster paa,
 Det vil min Hjemkomst melde;
 Det gamle Træ, o lad det staae,
 Det maa I ikke fælde!

H. C. Andersen.

Moderato. Peter.

II.

mf

V.1. I mellem Havens Buske, i Solskin, Regn og Rusk, med store Blomster
 V.2. Dens Duft har sødt i Gjemme, hvad i mit Hjerte bor; o Hyldebusk, mit

1. Du ske, staar der en Hyldebusk; i Duften der er Lin dring, naar Hjertet er be
 2. „Hjemme,“ er kun der, hvor du gror. Hvælv o ver mig i Ha ven, hos hende, jeg har

1. spændt, naar Hjertet er be spændt, der kommer hver Er in dring om
 2. kær, hos hende, jeg har kær, og giv en Krans til Gra ven, naar

1. Gammelt, Kært og Kendt, om Gammelt, Kært og Kendt, om Kært og
 2. jeg skal drømme der! naar jeg skal drømme der! skal drømme

mf

1. Kendt.
 2. der!

pp

Adagio.

III.

Marie. Vi Hold ej min Haand! se ei paa mig! jeg ken-der ik-ke
 dig! Jeg hvil-te godt, jeg drøm-te sødt, var Alt end tomt' og
 dødt, en Ver-den just saa un-der-fuld; med Li-vets bed-ste
 Guld, du kender det, du Navnet ved, den stil-le En-som-hed!

V. 2.

Saa tyst her var, før du kom hid,
 En kort, en dejlig Tid!
 Jeg flød paa Evighedens Elv,
 Saa ene med mig selv!
 Kald mig ej bort, jeg gaar ej med,
 Mit Hjem er dette Sted.
 Her bor det Bedste, Hjertet ved,
 Den stille Ensomhed!